

**ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
ว่าด้วย จรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑**

เพื่อให้เป็นไปตามความในมาตรา ๑๔ (๕) มาตรา ๑๗ มาตรา ๔๕ และ มาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และ มาตรา ๖๕/๑ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และเพื่อให้สอดคล้องกับประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) (๑๕) และ (๑๖) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ. ๒๕๔๘ และ โดยมติสภามหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ในคราวประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงออกข้อบังคับดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ว่าด้วย จรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“สภามหาวิทยาลัย”	หมายความว่า	สภามหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
“มหาวิทยาลัย”	หมายความว่า	มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
“อธิการบดี”	หมายความว่า	อธิการบดีมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
“ผู้บริหาร”	หมายความว่า	หัวหน้าภาค หัวหน้ากอง หรือ ภาควิชา หรือ

เทียบเท่าขึ้นไป

“บุคลากร” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราว สังกัดมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

“คณาจารย์ประจำ” หมายความว่า ข้าราชการตำแหน่งวิชาการตามมาตรา ๑๘ (ก) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และ พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาดำรงตำแหน่งวิชาการ

“นักศึกษา” หมายความว่า นักศึกษาของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

“นักเรียน” หมายความว่า ผู้ศึกษาในหลักสูตร ว่าด้วย การศึกษาระดับ

ประกาศนียบัตร มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์รักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้และมีอำนาจตีความ และวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ บุคลากรมหาวิทยาลัยต้องรักษาและปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณที่กำหนดไว้ตามข้อบังคับนี้ โดยเคร่งครัด

การประพฤติผิดจรรยาบรรณข้อใด เป็นความผิดวินัยหรือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับนี้

หมวด ๒

ส่วนที่ ๑

จรรยาบรรณต่อตนเอง

ข้อ ๖ บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ และไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ในกรณีที่วิชาชีพใดมีจรรยาวิชาชีพกำหนดไว้ ก็พึงปฏิบัติตามจรรยาวิชานั้นด้วย

การใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยไม่ซื่อสัตย์ และแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบตามวรรคหนึ่งโดยกระทำการแก้ไขผลการเรียน หรือ ผลการสอบของนักศึกษา หรือตนมีหน้าที่ออกข้อสอบแล้วเปิดเผยข้อสอบเป็นความผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๗ บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงมีทัศนคติที่ดี และพัฒนาตนเอง รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ และทักษะในการทำงานเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ราชการมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลยิ่งขึ้น

บุคลากรผู้ใดมีทัศนคติที่ไม่ดี และไม่พัฒนาตนเอง รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ และทักษะในการทำงานเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ราชการมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลยิ่งขึ้น เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณแต่ไม่เป็นความผิดวินัย

ส่วนที่ ๒

จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงานและต่อหน่วยงาน

ข้อ ๘ บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความสุจริต เสมอภาค และปราศจากอคติ บุคลากรผู้ใดไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความสุจริตเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง และเป็นความผิดวินัย

ข้อ ๕ บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างเต็มกำลังความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร ถูกต้องสมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของราชการและประชาชนเป็นสำคัญ

บุคลากรผู้ใดไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างเต็มความสามารถอย่างรอบคอบ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร ถูกต้องสมเหตุสมผล เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณและเป็นความผิดวินัย

ข้อ ๑๐ บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลาและใช้เวลาราชการให้เป็นประโยชน์ต่อทางราชการอย่างเต็มที่ ไม่ละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุอันสมควร

การละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือ ทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลานานเกินกว่าสิบวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือโดยมีพฤติการณ์ อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงและ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๑ บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงดูแลรักษาหรือใช้ทรัพย์สินของทางราชการอย่างประหยัดคุ้มค่า โดยระมัดระวังมิให้ทรัพย์สินของทางราชการเสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของ ตนเอง

บุคลากรผู้ใดละเลยการปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณและเป็นความผิดวินัย

ส่วนที่ ๓

จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงาน

ข้อ ๑๒ บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือช่วยเหลือ กลุ่มงานของตน ทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยทำงานและการแก้ปัญหาาร่วมกัน รวมทั้งการเสนอแนะ ในสิ่งที่เห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบด้วย

บุคลากรผู้ใดละเลยการปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณและเป็นความผิดวินัย

ข้อ ๑๓ บุคลากรมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา พึงดูแลเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชาทั้งในด้านการ ปฏิบัติงาน ขวัญ กำลังใจ สวัสดิการ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ด้วยหลักการและ เหตุผลที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม

หากบุคลากรผู้ใดละเลยไม่เอาใจใส่ตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณแต่ไม่เป็น ความผิดวินัย

ข้อ ๑๔ บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบ รวมทั้งส่งเสริม สนับสนุนให้ เกิดความสามัคคี ร่วมแรงร่วมใจในบรรดาผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

หากบุคลากรผู้ใดไม่กระทำการตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณและเป็นความผิดวินัย

ข้อ ๑๕ บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงละเว้นจากการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน หากฝ่าฝืนถือเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงและเป็นการกระทำผิดวินัย

ส่วนที่ ๔

จรรยาบรรณต่อนักเรียน นักศึกษา ประชาชน ผู้รับบริการและสังคม

ข้อ ๑๖ บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงให้บริการต่อนักเรียน นักศึกษา ประชาชน และผู้รับบริการอย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความเป็นธรรม เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ และใช้กริยาจาที่สุภาพอ่อนโยน เมื่อเห็นว่าเรื่องใดไม่สามารถปฏิบัติได้ หรือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตนจะต้องปฏิบัติควรชี้แจงเหตุผล หรือแนะนำให้ติดต่อยังหน่วยงานหรือบุคลากรซึ่งตนทราบว่ามิอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นๆ ต่อไป

หากบุคลากรผู้ใดเพิกเฉยไม่กระทำการตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณแต่ไม่เป็นความผิดวินัย

ข้อ ๑๗ บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงประพฤติตนให้เป็นที่เชื่อถือของบุคคลทั่วไป

การเปิดเผยความลับของนักเรียน นักศึกษา หรือผู้มารับบริการที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจ โดยมีขอบและก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักเรียน นักศึกษาหรือผู้รับบริการเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงและเป็นความผิดวินัย

การล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักเรียน นักศึกษาซึ่งมิใช่คู่สมรสของตนเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๘ บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงละเว้นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นซึ่งมีมูลค่าในการรับแต่ละบุคคล แต่ละโอกาสซึ่งมีมูลค่า เกินปกติที่วิทยุชนจะพึงให้กันโดยเสน่หาหรือตามที่กฎหมายกำหนดจากผู้มารับบริการหรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่ราชการนั้น หากได้รับไว้แล้วและทราบภายหลังว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดนั้นมีมูลค่าเกินปกติวิสัยหรือตามที่กฎหมายกำหนดก็ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณี

การเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งจากนักเรียน นักศึกษาหรือผู้รับบริการเพื่อกระทำใดหรือไม่กระทำการใด เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ส่วนที่ ๕

จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ

วิชาชีพผู้บริหาร

ข้อ ๑๙ นอกเหนือจากจรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัยตามหมวด ๒ ส่วนที่ ๑ ส่วนที่ ๒ ส่วนที่ ๓ และส่วนที่ ๔ แล้ว ผู้บริหารพึงปฏิบัติตน ดังนี้

(๑) ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยยึดหลักความเป็นธรรมและเสมอภาค

(๒) ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความรับผิดชอบ เสียสละ อดทน ซื่อสัตย์สุจริต โปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้

(๓) ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยคำนึงถึงผลประโยชน์สาธารณะและ ผลกระทบที่มีต่อบุคลากรมหาวิทยาลัย รวมทั้งการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสีย

หากไม่ปฏิบัติตาม (๑) (๒) และ (๓) เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณและเป็นความผิดวินัย

วิชาชีพคณาจารย์ประจำ

ข้อ ๒๐ นอกเหนือจากจรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัยตามหมวด ๒ ส่วนที่ ๑ ส่วนที่ ๒ ส่วนที่ ๓ ส่วนที่ ๔ แล้ว คณาจารย์ประจำพึงปฏิบัติดังนี้

(๑) สอนนักเรียน นักศึกษา สร้างเสริมความรู้ให้เกิดทักษะ และมีคุณธรรม จริยธรรมอันดีงามอย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ ช่วยเหลือและปฏิบัติต่อ นักเรียน นักศึกษา อย่างมีเมตตาธรรมและเป็นธรรม

การสอน หรือ อบรมนักเรียน นักศึกษา เพื่อให้กระทำการที่รู้ว่าย่ำผิดกฎหมาย หรือ ผ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง

(๒) ให้ความดูแลเอาใจใส่ และ ส่งเสริม นักเรียน นักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างแท้จริงได้มีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมกับนักเรียน นักศึกษาที่มีความพร้อมทั่วไป

ข้อปฏิบัติใน (๑) และ (๒) แสดงถึงจรรยาบรรณที่เป็นเอกลักษณ์ของคณาจารย์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ตามความในมาตรา ๖ และ มาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ. ๒๕๔๘

(๓) ดำรงตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ นักเรียน นักศึกษาและบุคคลทั่วไปทั้งด้านส่วนตัว และการทำงาน

(๔) มีเสรีภาพทางวิชาการ ไม่ถูกครอบงำด้วยอิทธิพล หรือผลประโยชน์ใด

(๕) ศึกษา ค้นคว้า ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง ตลอดเวลา

(๖) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ เสียสละ อดทน ซื่อสัตย์ สุจริต โดยระลึกเสมอว่ากระทำเพื่อประโยชน์ส่วนรวม สังคมและประเทศชาติ

(๗) มีส่วนร่วมกับสังคมในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การกีฬา บนความหลากหลายด้านประเพณี วัฒนธรรมและศาสนา เพื่อพัฒนาสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติและมีดุลยภาพ

(๘) มีจรรยาบรรณ ในการปฏิบัติงานวิจัย ตามข้อกำหนดของคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ละเว้นจากการลอกเลียนผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาใช้โดยอ้างว่าเป็นผลงานทางวิชาการของตนเอง

การแอบอ้างเอาผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานทางวิชาการของตนเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงและเป็นความผิดวินัย

(๕) ปฏิบัติต่อเพื่อนร่วมงานเชิงกัลยาณมิตร ช่วยเหลือส่งเสริมสนับสนุนและเกื้อกูลซึ่งกันและกัน มีความสามัคคีในหมู่คณะ และมีส่วนร่วมในการพัฒนาสถาบัน

หากไม่ปฏิบัติตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๙) เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณ และเป็นความผิดวินัย

หมวด ๓

การดำเนินการทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๒๑ ให้มีคณะกรรมการจรรยาบรรณ คณะหนึ่ง มีอำนาจหน้าที่พิจารณาและวินิจฉัยการกระทำผิดจรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัยและจัดให้มีมาตรการส่งเสริมจรรยาบรรณแก่บุคลากรมหาวิทยาลัยประกอบด้วย

(๑) รองอธิการบดีที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบงานบริหารทรัพยากรบุคคล เป็นประธานกรรมการ

(๒) ผู้ดำรงตำแหน่ง คณบดี ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการสถาบัน หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ มาประชุมคัดเลือกกันเอง ให้เหลือ ๓ คน เป็นกรรมการ

(๓) ประธานสภาอาจารย์เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง

(๔) ตัวแทนอาจารย์ตัวอย่างหรือข้าราชการดีเด่น มาประชุมคัดเลือกกันเองให้เหลือ ๑ คน เป็นกรรมการ

(๕) หัวหน้างานบริหารทรัพยากรบุคคล เป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการจรรยาบรรณจะต้องไม่เป็นผู้ที่เคยถูกลงโทษทางวินัยและถูกลงโทษทางจรรยาบรรณมาก่อน

ประธานและคณะกรรมการตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี

เมื่ออธิการบดีได้รับรายชื่อประธานกรรมการและกรรมการที่ได้รับเลือกแล้ว ให้อธิการบดีประกาศรายชื่อคณะกรรมการจรรยาบรรณ และให้นับวันที่ออกประกาศเป็นเวลาเริ่มต้นวาระของคณะกรรมการจรรยาบรรณ

ในกรณีที่ตำแหน่งประธานกรรมการหรือกรรมการว่างลงก่อนกำหนด ให้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งประธานกรรมการหรือเลือกกรรมการแทนภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งดังกล่าวว่างลง เว้นแต่วาระของกรรมการเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน จะไม่ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการแทนก็ได้ กรณีที่มีการดำเนินการให้ได้มาซึ่งประธานกรรมการหรือกรรมการแทนดำรงตำแหน่งที่ว่าง ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้นั้น อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าที่กำหนดเวลาที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่ประธานกรรมการและกรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังไม่ได้ดำเนินการให้ใหม่ ซึ่งประธานกรรมการและกรรมการใหม่ ให้ประธานกรรมการและกรรมการนั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการใหม่จะเข้ารับหน้าที่

ในกรณีที่ประธานสภาอาจารย์พ้นจากตำแหน่ง ให้พ้นจากตำแหน่งกรรมการด้วย

ข้อ ๒๒ การประชุมคณะกรรมการจรรยาบรรณต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการจรรยาบรรณถ้ามีการพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับตัวกรรมการผู้ใดโดยเฉพาะ กรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๒๓ บุคลากรมหาวิทยาลัยผู้ใดถูกกล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควรว่าได้ประพฤติดจรรยาบรรณ หรือความปรากฏต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณหรือผู้บังคับบัญชาว่าได้ประพฤติดจรรยาบรรณ ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณสอบสวนเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรมโดยไม่ชักช้า

เพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรม การสอบสวนและพิจารณาตามวรรคแรกให้คณะกรรมการจรรยาบรรณมีอำนาจแสวงหาข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสม โดยคำนึงถึงสภาพความเป็นธรรมตามวิธีการที่คณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นสมควร โดยจะตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือไม่ก็ได้ แต่ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และรับฟังการแก้ข้อกล่าวหา โดยให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาได้แย้งและแสดงพยานหลักฐานประกอบอย่างเพียงพอ เปิดโอกาสให้มีการคัดค้านผู้สอบสวนหรือกรรมการได้ และต้องให้ความคุ้มครองผู้กล่าวหาหรือพยานที่เป็นนักเรียน นักศึกษาด้วย

ข้อ ๒๔ บุคลากรมหาวิทยาลัยผู้ใดประพฤติดจรรยาบรรณตามที่กำหนดในข้อบังคับนี้ และพฤติกรรมแห่งการกระทำผิดจรรยาบรรณดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัย หรือผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการทางวินัยกับผู้นั้นตามกฎหมายที่ว่าด้วยโทษทางวินัยของบุคลากรประเภทนั้นๆ แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่การประพฤติดจรรยาบรรณตามวรรคหนึ่งไม่เป็นความผิดวินัยให้ ผู้บังคับบัญชาซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าคณบดีหรือเทียบเท่าขึ้นไปที่จะทำการตักเตือนหรือ มีคำสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องหรือให้ทำทัณฑ์บนตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการจรรยาบรรณ และหากไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือน ไม่ดำเนินการให้ถูกต้อง หรือฝ่าฝืนทัณฑ์บนให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยด้วย

การประพฤติดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงให้อธิการบดีสั่งดำเนินการทางจรรยาบรรณ โดยการภาคทัณฑ์ บันทึกในทะเบียนประวัติบุคคล ตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการจรรยาบรรณ

ในกรณีที่อธิการบดีถูกกล่าวหาว่าประพฤติดจรรยาบรรณตามวรรคหนึ่ง คำว่าบังคับบัญชาตามกฎหมายที่ว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษานี้ หมายความว่าเลขาธิการคณะกรรมการอุดมศึกษาซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาตามกฎหมายที่ว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ

ข้อ ๒๕ การดักเตือนหรือ การสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้อง หรือการให้ทำทัณฑ์บนตามข้อ ๒๔
วรรคสอง ให้ผู้ประพฤติดิจรยาบรรณทำหนังสือรับการดักเตือน หรือหนังสือทัณฑ์บน ให้ไว้ต่อ
ผู้บังคับบัญชา โดยระบุพฤติการณ์หรือรายละเอียดของการประพฤติดิจรยาบรรณไว้ให้ชัดเจนตามแบบ จ.๑
และ จ.๒ ท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๒๖ ผู้บริหารที่เป็นผู้บังคับบัญชาส่วนราชการของมหาวิทยาลัยผู้ใด เมื่อปรากฏว่ามีมูลที่ควร
กล่าวหาว่า บุคลากรผู้ใดประพฤติดิจรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัย ละเลยไม่ดำเนินการทางวินัยตามข้อบังคับ
นี้ เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณและเป็นความผิดวินัยอย่างแรง

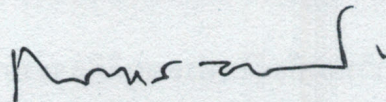
ผู้บริหารผู้ใดกลั่นแกล้งผู้ใต้บังคับบัญชาในการกล่าวหาหรือว่าดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่งเป็น
การกระทำผิดจรรยาบรรณและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๒๗ บุคลากรมหาวิทยาลัยผู้ใดถูกดำเนินการทางจรรยาบรรณและมีความผิดวินัย ให้ดำเนินการ
ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัย ว่าด้วย การสอบสวนและพิจารณาเพื่อการลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๑

หากบุคลากรมหาวิทยาลัยผู้ใดถูกดำเนินการทางจรรยาบรรณ แต่ไม่มีความผิดวินัย ต้องห้ามมิให้
อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณ เว้นแต่ บุคลากรมหาวิทยาลัยผู้นั้นไม่ปฏิบัติตามคำดักเตือน ไม่
ดำเนินการให้ถูกต้อง หรือฝ่าฝืนทัณฑ์บนซึ่งให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยซึ่งให้ดำเนินการตามข้อบังคับ
มหาวิทยาลัย ว่าด้วย การสอบสวนและพิจารณาเพื่อการลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๑ ต่อไป

อนึ่ง หากบุคลากรมหาวิทยาลัยผู้ใดกระทำผิดวินัยกรณีใดกรณีหนึ่ง เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่
มหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยร้ายแรง

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

(ศาสตราจารย์นายแพทย์กระแส ชนะวงศ์)

นายกสภามหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

หนังสือรับการดักเตือน

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....บุคลากรมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
 ตำแหน่ง.....ระดับ.....ภาควิชา/คณะ.....วิทยาลัย/สถาบัน.....
 มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ได้ประพาศติพิจฉรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัยตามข้อ.....
 แห่ง ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ว่าด้วย จรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑
 โดยมีกรณีประพาศติพิจฉรยาบรรณกล่าวคือ.....

ซึ่งผู้บังคับบัญชาเห็นว่าเป็นกรณีประพาศติพิจฉรยาบรรณในเรื่องเล็กน้อย และเป็นการประพาศติพิจฉรยาบรรณ
 ครั้งแรกควรได้รับการดักเตือน ซึ่งข้าพเจ้าได้รับคำดักเตือนจาก

.....(ชื่อผู้บังคับบัญชา) ตำแหน่ง ระดับ
 ภาควิชา/คณะ.....วิทยาลัย/สถาบัน.....มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
 ผู้บังคับบัญชา ในประพาศติที่ได้กระทำดังกล่าวข้างต้นแล้ว

ข้าพเจ้ารู้สำนึกต่อการประพาศติพิจฉรยาบรรณดังกล่าวและจะสังวรไม่ประพาศติพิจฉรยาบรรณ
 เช่นนี้อีกและจะรักษารยาบรรณเคร่งครัดอยู่เสมอ หากข้าพเจ้ากระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนหนังสือดักเตือนที่
 ให้ไว้นี้ขอให้ผู้บังคับบัญชาทำทัณฑ์บนหรือดำเนินการทางวินัยแก่ข้าพเจ้าตามควรแก่กรณี

(ลงชื่อ).....ผู้รับการดักเตือน
 (.....)

(ลงชื่อ).....ผู้ดักเตือน
 (.....)

(ลงชื่อ).....พยาน
 (.....)

(ลงชื่อ).....พยาน
 (.....)

หนังสือทักท้วง

เขียนที่

วันที่ เดือน พ.ศ.

ข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว บุคลากรมหาวิทยาลัย
ตำแหน่ง ระดับ ชั้น บาท ภาควิชา
คณะ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ได้ประพฤติผิดจรรยาบรรณของบุคลากร
ตามข้อ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ว่าด้วย จรรยาบรรณของบุคลากร
มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ โดย มีกรณีประพฤติผิดจรรยาบรรณ กล่าวคือ

.....
.....
.....
.....

จึงขอทำทัณฑ์บนให้ไว้ต่อ ว่า ข้าพเจ้าจะไม่ประพฤติผิด
จรรยาบรรณตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ว่าด้วย จรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัย
พ.ศ. ๒๕๕๑ เช่นนี้อีกตลอดเวลาที่ผู้บังคับบัญชากำหนดไม่เกินสองปี หากข้าพเจ้ากระทำการอันเป็นการฝ่าฝืน
ทัณฑ์บนที่ให้ไว้นี้ขอให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยแก่ข้าพเจ้าตามควรแก่กรณีได้ทันที

(ลงชื่อ).....ผู้ทำทัณฑ์บน
(.....)

(ลงชื่อ).....ผู้รับทัณฑ์บน
(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน
(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน
(.....)